



Pojęcia stosowane w statystyce publicznej



Renta z tytułu niezdolności do pracy

Nazwa angielska: [Disability pension](#)

Definicja:

Świadczenie pieniężne przysługujące ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy oraz niezdolność do pracy powstała w okresach określonych przepisami, ale nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Warunek ten nie dotyczy ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Świadczenie z tytułu niezdolności do pracy powstałe wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:

Orzeczenie niezdolności do pracy całkowite lub częściowe dokonywane jest przez lekarza-orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub lekarza rzeczoznawcy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Źródło definicji:

- ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych
Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, z późn. zm.)
- ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników
Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2025 r. poz. 1770)

Dziedzina:

Wynagrodzenia, koszty pracy

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:

GUS – Departament Badań Społecznych i Rynku Pracy

e-mail: Sekretariat-SP@stat.gov.pl